

## [Statsministeren.]

og gennem udflytning af statsinstitutioner at rette det »skæve« Danmark op. Nedlæggelse af statsinstitutioner medfører, at afstanden mellem borger og myndighed forøges, og at det offentlige serviceniveau forringes. Heroverfor står de efter spørgerens opfattelse begrænsede offentlige besparelser ved nedlæggelserne.

Det er rigtigt, at der i de senere år som led i en rationalisering er truffet beslutning om nedlæggelse af statsinstitutioner over hele landet, altså også i egnsudviklingsområder. Beslutningerne herom er truffet på baggrund af flere hensyn. I visse tilfælde har nedlæggelserne været bestemt af besparelshensyn. Set i forhold til statens samlede budget har der vel, som anført af spørgeren, været tale om beskedne beløb, men ikke set i forhold til de besparelseskra- ver, der har været stillet til de enkelte myndigheder.

I andre tilfælde, og det er de væsentligste, har udgangspunktet været et ønske om at tilpasse forvaltningsorganisationens opbygning til udviklingen i opgavernes mængde og karakter med henblik på at opnå en bedre kapacitetsudnyttelse og en mere effektiv betjening af borgerne. I atter andre tilfælde har det været formålet gennem en koncentration af den lokale statsforvaltning at skabe mulighed for, at opgaver, der tidligere blev varetaget af centralforvaltningen i København, kunne overføres til lokal forvaltning.

Det bør i denne forbindelse erindres, at omlæggelsen af kommunegrænserne har gjort det nødvendigt, at lokale statsinstitutioners kapacitet og placering bringes i overensstemmelse med den nye administrative opdeling.

I overvejelserne om nedlæggelse af lokale statsinstitutioner er det i hvert enkelt tilfælde indgået, at der kunne påregnes ulemper af den karakter, som spørgeren peger på.

Jeg kan være enig med spørgeren i, at denne udvikling nok bør give anledning til fornyede overvejelser. I denne forbindelse kan jeg oplyse, at miljøministeren, foranlediget af et spørgsmål fra folketingets udvalg om fysisk planlægning, arbejder med problemerne omkring de samfundsøkonomiske konsekvenser af, at en offentlig institution nedlægges, henholdsvis placeres i et mindre eller mellemstort bysamfund. Det vil i denne forbindelse blive overvejet, hvorledes resultatet af disse undersøgelser kan indgå i den fremtidige planlægning af

oprettelse og nedlæggelse af lokale statsinstitutioner og i lands- og regionplanarbejdet i øvrigt.

Af *Inger Stilling Pedersen* (KrF) til kirkeministeren (16/11 76):

»Hvilke skridt agter ministeren at foretage for at sikre, at anmeldelsesproceduren for dødsfald overholdes i henhold til § 5 i loven om begravelse og ligbrænding?«

(Spm. nr. 125).

## Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er, at det har vist sig, at flere bedemandsforretninger og enkelte præster ikke overholder bestemmelsen om, at anmeldelse og anmodning om begravelse/ligbrænding skal ske til begravelsesmyndigheden, inden begravelse/ligbrænding kan foretages. Som det vil være bekendt, er det almindeligt, i hvert fald i København, at de pårørende til en afdød henvender sig til en bedemandsforretning for at lade denne ordne de praktiske ting ved højtideligheden, herunder også anmodning til begravelsesmyndigheden.

I de tilfælde, hvor en præst ikke har skullet medvirke, sker det jævnlige, at bedemandsforretningen selv bestiller krematorium og først fremsætter anmodning om ligbrænding efter at brændingen er foretaget, ligesom der i enkelte tilfælde, og det er især, når begravelsesmyndigheden ikke er begravelsessognet, er præster, der undlader at anmode begravelsesmyndigheden, før begravelse finder sted.

Kirkeminister *Jørgen Peder Hansens* svar (19/11 76):

Det er ikke kommet til kirkeministeriets kundskab, at reglerne i lov om begravelse og ligbrænding eller de i henhold til denne lov fastsatte bestemmelser i noget tilfælde er tilsidesat. Afgørelse med hensyn til, hvilke skridt der eventuelt bør tages for at sikre, at disse regler efterleves, vil først kunne træffes, når ministeriet har haft lejlighed til at undersøge tilfælde, hvor reglerne ikke er overholdt.

Efter den anledning, begrundelsen for det stillede spørgsmål dertil giver, bemærkes, at der intet er til hinder for, at en afdøds pårørende eller en bedemand på deres vegne træffer aftale med begravelsesvæsen eller krematorium, inden begravelsesmyndighedens afgørelse med hensyn til begravelsesmåden foreligger, f. eks.